

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4399/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Милетић, адвокат из ..., против тужене Општина Књажевац, чији је законски заступник Правобранилац општине Књажевац, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2525/23 од 09.08.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2525/23 од 09.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2525/23 од 09.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П1 8/22 од 30.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи решење тужене број ../2016-03 од 04.03.2016. године у ставу другом диспозитива, само за додатни коефицијент од 5,75 и у ставу трећем диспозитива којим је одлучено да се решење примењује почев од исплате плате за месец март 2016. године и да се наложи туженој да донесе решење у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 124.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2525/23 од 09.08.2023. године, ставом првим изреке, потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, а жалба тужиоца у наведеном делу одбијена је као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.000,00 динара, док је захтев за накнаду трошкова преко тог износа до износа од 124.500,00 динара одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права (члан 404 Закона о парничном поступку).

Предмет тражене правне заштите је поништај решења тужене којим је тужиоцу утврђен коефицијент за обрачун и исплату плате, а правноснажном пресудом је утврђено да тужбени захтев није основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Код изложеног, у конкретном случају, нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.06.2016. године. Предмет тужбеног захтева је поништај решења тужене којим је тужиоцу утврђен коефицијент за обрачун и исплату плате.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних односа.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних односа ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. Закона о парничном поступку, код којих је ревизија увек дозвољена, иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај решења тужене којим је тужиоцу утврђен коефицијент за обрачун и исплату плате, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**